Tema 3. Traducció de Programes Estructura de Computadors (EC)

Rubèn Tous

rtous@ac.upc.edu
Computer Architecture Department
Universitat Politecnica de Catalunya

Índex

3.7 Subrutines

- Subprograma amb determinats paràmetres podent retornar un resultat, i permet ser invocada des de múltiples punts del programa.
- Acció/procediment, funció (C), mètode (Java).
- Disseny descendent, reutilització de codi, programació modular, etc.

3.7 Subrutines

```
int main() {
    int x;
    x = suma(2, 3);
    x = x + 1;
}
int suma(int a, int b) {
    return a + b;
}
```

3.7.1 Crida i retorn

Ho podem resoldre així?

3.7.1 Crida i retorn

- Jump and link: jal suma # \$ra = ret, PC=suma
- Jump register: jr \$ra # PC = \$ra

Application Binary Interface (ABI)

- Interfície comuna per a interactuar amb el sistema operatiu i amb biblioteques de funcions (libraries).
- Conjunt de REGLES.
- Per a cada ISA, SO i llenguatge d'alt nivell.

REGLA 1: Pas de paràmetres i resultats

- PARÀMETRES: \$a0, \$a1, \$a2, \$a3 (floats a \$f12 i \$f14).
- En ordre.
- RESULTATS: \$v0 (\$f0 els floats).
- NOTA 1: Extendrem signe o zeros si tipus < 32 bits.
- NOTA 2: No permetrem altres casos (més pàrams, longs, doubles, structs, etc.)

Exemple de pas de paràmetres i resultats:

```
int main() {
    int x;
    x = suma(2, 3);
    x = x + 1;
}
int suma(int a, int b) {
    return a + b;
}
```

Exemple de pas de paràmetres i resultats:

```
main:
2
               $a0, 2
3
               $a1, 3
4
       jal
               suma
5
       #fem quelcom amb $v0
6
7
8
  suma:
       addu
               $v0, $a0, $a1
10
       ir $ra
11
```

Paràmetres de tipus vector o matriu:

```
En C:
f(int vec[10]) = f(int vec[]) = f(int *vec)
f(int mat[2][3]) = f(int mat[][3])
(puc no passar numcols però no podré indexar)
```

A quina declaració correspon cada crida?

Pas de paràmetres per valor i per referència:

- En llenguatge C sols existeix el pas de paràmetres per valor.
- Es pot recórrer als punters per aconseguir un resultat semblant al dels paràmetres per referència

Exemple de pas de paràmetres amb vector:

```
int v1[10];
int main() {
    init(v1);
}
int init(int v2[]) {
    int i;
    for(i = 0; i < 10; i++) {
        v2[i] = 0;
    }
}</pre>
```

Exemple de pas de paràmetres amb vector:

```
main:
2
      la $a0, v1
3
      ial init
4
5
  init:
       li $t0, 0
7
       li $t1, 10
8
  for:
      bge $t0, $t1, fifor
10
      sII $t2, $t0, 2
11
      addu $t2, $t2, $a0
12
      sw $zero, 0($t2)
13
      addiu $t0, $t0, 1
14
             for
      b
15
  fifor:
         $ra
```

REGLA 2: Variables locals

- Lliure elecció: \$t0..\$t9, \$s0..\$s7, \$v0..\$v1.
- Floats simple precissió a \$f0..\$f31.
- Excepcions (aniran a la pila):
 - Vectors i matrius.
 - Si la variable v apareix amb &v.
 - Si ens quedem sense registres.

Exemple variables locals

```
void func(int p) {
    int | = p;
    1++:
 func:
2
      addiu $a0, $a0, 1
4
      ir $ra
```

Puc fer servir \$a0 per emmagatzemar la variable local.

Exemple variables locals

```
int func() {
   int a;
   a = 1;
   return a;
}

func:
   li $v0, 1
   jr $ra
```

Puc fer servir \$v0 per emmagatzemar la variable local.

La pila (stack) i el bloc d'activació (stack frame)

- Subrutines: Cal guardar a memòria i alliberar la darrera.
- Estructura LIFO (last in first out).
- Stack pointer \$sp = 0x7FFFFFFC.
- No farem PUSH/POP. Reservarem espai al principi i alliberarem al final.

Exemple ús de la pila:

```
int f() {
      int i;
2
      int vec[10];
      i = vec[2];
      return i:
  f:
       addiu sp, sp, -40
2
      lw $v0, 8($sp)
3
      addiu $sp, $sp, 40
4
       ir $ra
```

REGLA 3: Bloc d'activació

- Variables en ordre.
- Alineades com si estiguèssin al .data.
- Mida total múltiple de 4.

Exemple variables locals:

```
int f1() {
      int i;
2
      char a;
      int b[10];
      char c[5]
    ... &a ...
      return i;
8
9
   0($sp)| a
                   |1b
                   | 3b
   4(\$sp) \mid b \mid 40b
  44($sp) | c
                   | 5b
                   | 3b
  total = 52 bytes
```

Preservar el context del programa:

```
int f1(int a) {
    int b = 10;
---f2()---
    return a+b;
}
```

REGLA 4: Preservar el context

- Una subrutina ha de preservar els valors originals de \$s0-\$s7.
- Protegirem els valors que calgui en aquests registres (cridadors).
- Com a cridats, guardarem a la pila (després de les locals) els valors originals.
- Tot això ho farem al principi/fina de la subrutina, no on hi hagi la crida (if, bucle, etc.).

Exemple preservar context:

```
f1:
     addiu \$sp, \$sp, -12
2
           $s0, 0($sp) # VALOR ANTIC $s0
     SW
3
           $s1, 4($sp) # VALOR ANTIC $s1
     SW
4
     sw $ra, 8($sp) # VALOR ANTIC $ra
5
           $s0, $a0  # $s0 = VALOR A PRESERVAR
6
     move
                       # $s1 = VALOR A PRESERVAR
      li .
           $s1, 10
7
      ial
           f2
8
     addu
           $v0, $s0, $s1
9
           $s0, 0(\$sp)
      lw
10
           $s1, 4($sp)
      lw
11
      lw
           $ra, 8($sp)
12
      addiu $sp, $sp, 12
13
      ir $ra
14
```

Patró:

```
func:
 addiu $sp, $sp, -TAM_BLOC
 sw $s0, TAM_LOCALS($sp)
 sw $s1, TAM_LOCALS+4($sp)
 #
       $s0 = VALOR A PRESERVAR
       $s1 = VALOR A PRESERVAR
  #
       COS SUBRUTINA
 lw $s0, TAM LOCALS($sp)
       $s1, TAM LOCALS+4($sp)
 lw
 addiu $sp, $sp, TAM BLOC
  jr $ra
```

```
Situació 1: x = f() vs. *x = f()
   int f1() {
       int x = 1;
       x = f2();
       return x;
5
   (no cal preservar x -> bloc a. = 4 bytes)
   void f1(int *x) {
       *x = f2();
   (cal preservar x \rightarrow bloc a. = 8 bytes)
```

```
Situació 2: f1() + f2()

int f1() {
    int ;
        x = f2() + f3();
    return x;
}

(cal preservar result de f3 -> bloc a. = 8 bytes)
```

Situació 3: Crides recursives / dins condicionals /bucles

```
int f(int a) {
    int r;
    if (a == 0) {
        r = f();
    else
        r = 1
    return r;
}
```

(Les recursives les tractem com qualsevol funció) (No niuarem la preservació del context)

Una altre exemple situació 3 (bucle):

```
int f1(int c) {
    int s = 0;
for (i = 0; i < c; i++)
    s = s + f2();
return s;
}
(Cal guardar i, c i s)</pre>
```

Exemple complert:

```
int f(int m, int *n);
int g(char *y, char *z);
char exemple(int a, int b, int c) {
   int d, e, q;
   char v[18], w[20];
   d = a + b;
   e = f(d, &q) + g(v, w);
   return v[e + q] + w[d + c];
}
```

- Calcularem primer f i després g.
- Cal guardar: resultat de f, d, c, \$ra.
- No cal: e, q (a la pila).

Exemple complert: